

1) Nie ustanawiając: w przypadku *Région flamande* — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 23 listopada 1998 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego i — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 9 listopada 1999 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 3 ust. 1 i 2, art. 5 i 10 dyrektywy, oraz

— w przypadku *Région wallonne* — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 9 listopada 1999 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 dyrektywy,

— Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy dyrektywy.

2) Skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim Komisja Wspólnot Europejskich podnosi nowe zarzuty, które nie znajdują się w uzasadnionych opiniach.

3) Nie jest zasadna część zarzutu opartego na naruszeniu art. 5 dyrektywy 91/676 w związku z załącznikiem III do dyrektywy dotycząca jedynie częściowego zastosowania w *Région flamande* programu działań tego regionu, a zwłaszcza jeśli chodzi o maksymalne ilości odchodów zwierzęcych, które mogą być rozprowadzane w skali roku w strefach zagrożenia.

4) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.07.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-243/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Podatek VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne sfinansowane z pomocą subwencji)

(2005/C 296/03)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-243/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 6 czerwca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: E. Traversa oraz

advokat N. Coutrelis) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i C. Jurgensen-Mercier) popieranej przez Królestwo Hiszpanii (pełnomocnik: N. Díaz Abad), Trybunał (trzecia izba), w składzie A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Ustanawiając przepis szczególny ograniczający możliwość odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu zakupu dóbr inwestycyjnych ze względu na to, że zostały one sfinansowane z pomocą subwencji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 17 i 19 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliciona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.07.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 29 września 2005

w sprawie C-251/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Niespełnienie wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG — Artykuł 7 ust. 6 — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi)

(2005/C 296/04)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-251/03, mającej za przedmiot skargę o uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), A. La Pergola, U. Løhmus oraz A. Ó. Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 29 września 2005 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie podejmując działań koniecznych dla spełnienia wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG Rady z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 6 i art. 19 tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005r.

w sprawie C-276/03 P Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Francuskiej (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa przyznana bezprawnie — Obowiązki w czasie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niezgodności i o windykacji pomocy — Okres przedawnienia — Przerwanie okresu przedawnienia — Konieczność powiadomienia beneficjenta pomocy o działaniu powodującym przerwanie okresu przedawnienia)

(2005/C 296/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-276/03 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 24 czerwca 2003 r., **Scott SA** z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), (pełnomocnicy: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith i M. Papadakis), w której pozostałymi uczestnikami postępowania są **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: J. Flett), **Republika francuska**, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Scott SA i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-291/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — System dla biur podróży — Imprezy turystyczne — Usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne — Sposób obliczania podatku)

(2005/C 296/06)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-291/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 30 czerwca 2003, które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 lipca 2003, w postępowaniu MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, S. von Bahr i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Biuro podróży lub organizator wycieczek, który złożył deklarację podatku VAT za dany okres podatkowy stosując metodę obliczania przewidzianą w przepisach krajowych transponujących szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest uprawniony do ponownego obliczenia swojego zobowiązania podatkowego stosując metodę uznaną przez Trybunał za zgodną z prawem wspólnotowym, zgodnie z warunkami przewidzianymi w prawie krajowym, które muszą być zgodne z zasadami równoważności oraz skuteczności.

2) Artykuł 26 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że biuro podróży lub organizator wycieczek, który w ramach imprezy turystycznej świadczy podróżnym usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne, jest w zasadzie zobowiązany do wyodrębnienia części ceny imprezy turystycznej przypadającej na usługi własne na podstawie ich wartości rynkowej, o ile wartość ta może zostać określona. W takim przypadku podatnik może zastosować kryterium rzeczywistych kosztów, wyłącznie jeżeli wykaże, że kryterium to dokładnie odzwierciedla rzeczywistą strukturę imprezy turystycznej. Stosowanie kryterium wartości rynkowej nie jest uzależnione ani od warunku, aby było ono mniej skomplikowane od metody opartej na kosztach rzeczywistych, ani od tego, aby metoda ta prowadziła do ustalenia zobowiązania z tytułu podatku VAT jednakowego lub zbliżonego do ustalonego według metody kosztów rzeczywistych. W konsekwencji:

— biuro podróży lub organizator wycieczek nie może stosować metody opartej na wartości rynkowej wedle swobodnego uznania oraz